www.tezaurliturgic.ro

Δίστιχον.

Γεράσιμος ὕμνον σοι Ἀνδρέα πλέκει
Ἀνδρέα θεόσοφε, ᾀσμάτων λύρα.

ΤΗ Ι΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Ἄσσου τοῦ θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ (*)

Μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν, στιχολογοῦμεν τὸ α΄ ἀντίφωνον, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἐκ νεότητος, τὰς ἡδονὰς τὰς τοῦ βίου, ἀπορρίψας ὅσιε, τῆς Τριάδος γέγονας καταγώγιον, καὶ λαμπρῶς ἤστραψας, ἀρετῶν ἐν χάρισι, παμμακάριστε Γρηγόριε, καὶ κατεσκήνωσας, ἔνθα λάμπει φῶς τὸ ἀνέσπερον, ἰσάγγελος δεικνύμενος, ταῖς καθαρωτάταις μεθέξεσιν. Ὅθεν ἀνυμνοῦμεν, καὶ πόθῳ σὲ γεραίρομεν πιστοί, τὴν σὴν τελοῦντες πανήγυριν, ἀξιομακάριστε.

Πλοῦτον ἀναφαίρετον, ἔχει σε νῆσος ἡ Λέσβος, Πάτερ ἀξιάγαστε, φαειναῖς αὐγάζοντα ταῖς λαμπρότησι· διόπερ συντήρησον, τοὺς οἰκοῦντας ταύτην, ἐτησίως σοι προστρέχοντας, σοφὲ Γρηγόριε, καὶ ἀρυομένους ἰάματα, καὶ τούτους διαφύλαξον, ἐκ παντοίων νόσων καὶ θλίψεων, ὅπως ἀεννάως, τιμῶσι τὴν θαυμάσιον πηγήν, τὴν ἐκ τοῦ σοῦ θείου μνήματος, ὕδωρ ἀναβλύζουσαν.

Τὸν νοῦν σου προσήλωσας, ὅλως Θεῷ τῷ σωτῆρι, ἱερὲ Γρηγόριε, τοῦ φθαρτοῦ γενόμενος κόσμου ἔξαρνος, τὰς ἐρήμους ᾤκησας, πόθῳ τοῦ Κυρίου τὰ τερπνὰ μηδὲν ἡγούμενος· διὸ ἠξίωσας, δαίμονας ἐλαύνειν σφοδρότατα, καὶ θείαις ἐπικλήσεσιν, ἐκτελεῖν ἐξαίσια θαύματα· ἀλλ᾽ οὖν μὴ ἐλλείπῃς, καὶ νῦν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσωπῶν, Χριστὸν τὸν μόνον φιλάνθρωπον, Ἱεράρχα μέγιστε.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὤφθης ἀπερίτρεπτος, ταῖς μεθοδίαις τοῦ ὄφεος, προσευχαῖς καὶ δεήσεσι, σχολάζων μακάριε, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις, καὶ καθυποτάττων, τὸ ἐμπαθὲς τοῦ λογισμοῦ, καὶ χαλινώσας σαρκὸς τὸ φρύαγμα· διό σοι ἀντημείψατο ἐπουρανίοις χαρίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πρόστηθι τῇ ποίμνῃ σου, τῇ νεολέκτῳ Γρηγόριε, ὡς ποιμὴν ἐννομώτατος καὶ ταύτην ἐξάρπασον, ἐξ ἀγρίων λύκων, τῶν ἐπεμβαινόντων, καὶ σκορπιζόντων ἀφειδῶς, εἰς ἐρημίας ὄρη, καὶ

(*) Ἡ παροῦσα ἱερὰ ἀκολουθία ἐγράφη τῷ 1774 ἔτει ἐν μηνὶ Αὐγούστῳ κη΄ διὰ χειρὸς τοῦ πολυαθλου καὶ ἁμαρτωλοῦ Μελετίου πρώην Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Τενεδίου, καθ᾽ ὃν χρόνον ἦν ἐξόριστος ἐν τῇ τῆς Μυτιλήνης νήσῳ, ἕνεκα τινὸς ἀδικωτάτης διαβολῆς, γενομένης κατ᾽ αὐτοῦ, πρὸς τὸν τότε ἄνακτα Σουλτὰν Μουσταφᾶν, καὶ εἰς μνημόσυνον αὐτοῦ, ἀφιερώθη, τῷ ἐν τῇ Ἱερᾷ πανσέπτῳ τάφῳ τοῦ ρηθέντος ἁγίου Γρηγορίου ὅστις ἐτησίως ἑορτάζεται εὐλαβῶς παρὰ τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν». Ταῦτα ἀναφέρονται εἰς τὴν χειρόγραφον φυλλάδα ἥτις εὑρίσκεται σήμερον μεταξὺ τῶν χειρογράφων τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Μητροπολιτικοῦ οἴκου ἐξ ἧς ἐλήφθη ἡ ἀκολουθία εἰς τὸ βιβλίον «Ἰακώβου Γ. Κλεομβρότου, Μητροπολίτου Μυτιλήνης, τὰ κατὰ τὴν εὕρεσιν καὶ μετακομιδὴν τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ὁσίου Γρηγορίου Ἐπισκόπου Ἄσσου πολιούχου Γέρας Δύο ἀνέκδοτοι ἀκολουθίαι» Μυτιλήνη 1965.

www.tezaurliturgic.ro

βάραθρα, τῇ ῥάβδῳ τῶν δογμάτων σου, καθυποτάξας ὁδήγησον, ἐπὶ χλόην σωτήριον, καὶ πρὸς ὕδωρ ἀφέσεως.

Δῶρον ἀξιέραστον, τῇ Ἱερᾷ σε παρέσχετο, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, αὐτὸν ἀγαπήσαντα, ἐκ ψυχῆς παμμάκαρ· ὅθεν δυσωπεῖ σε, ὑπὲρ αὐτῆς ἐκλιπαρῶν, μὴ διαλείπῃς ἀεὶ τὸν Κύριον, παντοίων ἐκλυτρώσασθαι, πειρατηρίων καὶ θλίψεων, Ἱεράρχα Γρηγόριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε Ἄσσου Μ. Ἀσίας τὸν πρόεδρον, καὶ Κορινθίας τὸ καύχημα, τὸν θεῖον Γρηγόριον, ἐν ᾠδαῖς πιστοί, καταστέψωμεν λέγοντες· χαίροις Μιτυληναίων φρουρὸς καὶ τῶν Ἀρχιερέων ἐγκαλόπισμα σεπτόν, καὶ προστάτης θερμότατος· χαίροις τῆς Ἱερᾶς τὸ ἀγλάϊσμα, τῆς Τριάδος πρόμαχος. καὶ τῶν δαιμόνων φυγαδευτής· ἀλλ' ὡς παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς, προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος· αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν.

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. α' 8 - 17)

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσελθόντες, κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακώβ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων, οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ σήμερον ἐστὲ ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει· Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν· καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν· καὶ ἐνετειλάμην ὑμῖν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων, διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρός, καὶ ἀνὰ μέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ· οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὸν μικρόν, καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς, οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστιν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ι' 14 - 22)

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ, ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ· πλὴν τοὺς

www.tezaurliturgic.ro

πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτοὺς καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην· καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων, ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον, ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον· Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ· αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεός σου, ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Σοφίας Σολομῶντος, τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ' 7 - 15)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται· πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη· ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ,

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Ἠγάπησας Ἱεράρχα, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω κόσμου ἐγένου ζῶν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα, καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ θεῖον ἀνεδείχθης, καὶ ὢν ἀεὶ ἡνωμένος φωτί, φῶς προσελάμβανες, καὶ τρανώτερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους, πρέσβευε Πάτερ Γρηγόριε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἕνα καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους, ἡ πηγὴ τοῦ Ἱεράρχου, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούντων. Ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχει, καὶ ἀδαπάνητος, ὁ πλοῦτος τοῦ ἁγίου σου· ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστέ, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀγάλλεται μὲν ἡ πληθὺς τῶν Ἑλλήνων, κομπάζει δὲ μᾶλλον ἱερά, ἡ τὴν ἱεράν σου πλουτοῦσα λάρνακα. Καὶ γὰρ ἀεννάως ὕδωρ ἐκβλύζει σωτήριον, τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει, τὰς ἰάσεις παρέχον. Ἀλλ' ὦ παμμάκαρ Γρηγόριε, μὴ διαλείπῃς πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πόθῳ τελούντων τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τίς μὴ θαυμάσει, τίς μὴ δοξάσει, τίς μὴ ὑμνήσει πιστῶς, τοῦ ἐνδόξου Ἱεράρχου τὰ θαύματα, ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἁγίαν αὐτοῦ μετάστασιν, παρέχει πᾶσι τοῖς προσιοῦσι πλουσίως τὰ ἰάματα, ἡ γὰρ ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἀεννάως βρύουσα πηγή, τοῖς πᾶσι βραβεύει τὴν χάριν τῶν ἰάσεων· διὸ ᾄσωμεν ὕμνοις τῷ εὐερ-

www.tezaurliturgic.ro

γέτη Θεῷ, τῷ ἀναδείξαντι αὐτόν, εἰς ἰατρείαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν στίχον.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς, καὶ τὴν ματαιότητα βίου, πάτερ ἐξέφυγες, τότε τῇ τοῦ Πνεύματος ἐλάμφθης χάριτι, φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν· ἀπέρριψας πλοῦτον, καὶ τὴν περιφάνειαν, τῆς ἐπικήρου ζωῆς· ὅθεν τῷ Χριστῷ νῦν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε πόθῳ, ἀξιομακάριστε Γρηγόριε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος.

Χώρᾳ ἐνοικήσας Ἱερᾶς, πρόμαχος αὐτῆς ἀνεδείχθης, ἐν πειρασμοῖς κραταιός, ἅγιε Γρηγόριε, ἀρχιεράρχα Χριστοῦ, ἣν καὶ νῦν διατήρησον, ἀλώβητον πάσης, προσβολῆς ἀλάστορος, καὶ ἐπηρείας ἐχθροῦ, ὅπως ἐτησίως γεραίρῃ, σοῦ τὴν ἀεισέβαστον μνήμην, τὸν σωτῆρα Κύριον δοξάζουσα.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Μέγας ἀντιλήπτωρ καὶ θερμός, τοῖς ἐν Κορινθίᾳ οἰκοῦσιν, ὑπάρχεις ἔνδοξε, ἅγιε Γρηγόριε, ἱερομύστα Χριστοῦ, καὶ διώκεις νοσήματα, τῶν πίστει καὶ πόθῳ, σοῦ τὴν πανσεβάσμιον μνήμην τελούντων σεπτῶς, λύων συμφορῶν καὶ κινδύνων, τούτους καὶ τῶν θλίψεων πάτερ, ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον πρεσβείαις σου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων οὐρανόθεν κομισάμενος, καὶ τὰς νόσους τῶν ἀνθρώπων, ἐκδιώκων τῇ δυνάμει Χριστοῦ, τοῦ Ἄσσου ὑπάρχεις στύλος καὶ ἑδραίωμα, παμμακάριστε Γρηγόριε, καὶ τῆς Ἱερᾶς καύχημα καὶ ἀγλάϊσμα παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τοῦ Ἱεράρχου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος γ΄ - Θείας πίστεως

Μέγαν πρόμαχον σε κεκτημένη ἡ κωμόπολις Ἄσσου, ὦ πάτερ, γόνε Λέσβου Γρηγόριε ὅσιε, τοῦ ἱεροῦ σου λειψάνου μέλους ἀξιωθέντες προσκυνοῦμεν αὐτό μετ᾽ εὐλαβείας, γεραίροντες Ἱεράρχην Ἄσσου Μικρᾶς Ἀσιας ἐν ᾄσμασι καί ᾠδαῖς πνευματικαῖς.

Καί νῦν

Σέ τήν μεσιτεύσασαν τήν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκί γάρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός σου καί Θεός ἡμῶν τό διά Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπόλυσις.

www.tezaurliturgic.ro

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ποιμένα τὸν μέγαν, καὶ Ἱεράρχην Ἄσσου, εὐφημήσωμεν πάντες θεῖον Γρηγόριον, τοὺς διαφόρους πειρασμοὺς καθυπομείναντα, καὶ τῶν δαιμόνων τὴν ἰσχύν, ἀποσοβήσαντα στερρῶς, καὶ πλάνην καταβαλόντα, καὶ νῦν πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλλήψεως, καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς γεννήσεως, ἐν σοὶ ἐγνώρισται ἁγνὴ ἀειπάρθενε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἰαμάτων δοτῆρα θαυματουργόν, καὶ θαυμάτων λαμπτῆρα φωταγωγόν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, σὲ τοῖς πᾶσιν ἀνέδειξε, τὴν γὰρ δαιμόνων πλάνην, ἀνδρείως κατέβαλες, καὶ τῶν πιστῶν ἁπάντων, τὸν νοῦν κατεφώτισας· ὅθεν ἰατρεῖον τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν πάνσεπτον τάφον σου, ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν, Ἱεράρχα Γρηγόριε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην πανάμωμε, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα ᾅδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα τὸν λιμένα τὸν εὔδιον· ἵνα πίστει κραυγάζω σοι, πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Τοὺς ἄθλους τῶν ἁγίων θερμῶς ἐπιζηλώσας ἐδείχθης ἐν τῷ κόσμῳ ἰσάγγελος τὸν βίον· ἐτίμησας ἣν εἴληφας ἀρχήν, τὸ τάλαντον αὐξήσας τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁσίως διαπρέψας ταῖς ἀρεταῖς σου πάντας κατεφώτισας. Δόξα τῷ ὃν ἠγάπησας πολύ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ᾧ παρίστασαι Χριστῷ, Πάτερ Γρηγόριε.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας Παρθένε ἄχραντε, ἀνενδοιάστως ἐχόντων σκέπη ὑπάρχουσα, ἐκ ποικίλων πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, πρεσβεύουσα τῷ υἱῷ σου, σὺν τῷ σεπτῷ Γρηγορίῳ, καὶ σῶσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου. Προκείμενον, ἦχος δ΄.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Πᾶσα πνοή.

www.tezaurliturgic.ro

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους. (Ζήτει εἰς τὸν ὄρθρον τῆς ιγ΄ Νοεμβρίου).

Ὁ Ν΄ ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου. ὅσιε πάτερ, καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Καὶ τὰ λοιπά. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ς΄ καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς η΄. Ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

«Τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ σῶζε Παρθένε».

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα, Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁ»δηγήσαντι τὸν λαόν, ὅν ἀνῆκε, δουλεί»ας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Τὸν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως ἁγνήν, ὁμολογοῦντα ἄχραντε, ψυχῇ καὶ στόματι, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ πταισμάτων, νῦν με διάσωσον.

Ὅλην ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον, ἀποκειμένην ἔγνωμεν, διὸ προσφεύγοντες, Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ διασωζόμεθα.

Ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον, τὸν σαρκωθέντα πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου καὶ τιμίων αἱμάτων, ρυσθῆναι ἐκ πταισμάτων, καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν.

Σὲ οἱ πιστοί, καύχημα πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος, Θεοχαρίτωτε.

Ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πλουτήσας θεόπνευστε, πνευματικῶς τὰ μυστήρια, ἠρεύξω Γρηγόριε, δογμάτων λόγια, δι᾽ ὧν γέγονας, ποιμὴν τῆς ἐκκλησίας, πρὸς μάνδραν οὐράνιον διαβιβάζων αὐτήν.

Πρὸς ὕψος ἀνέδραμες, τῶν τῆς γραφῆς ἀναβάσεων καὶ ταύτης κατώπτευσας νοῦ καθαρότητι, τὸ ἀμήχανον ἀπόρθητόν τε κάλλος, δι᾽ οὗ ἐχρημάτισας ἱεραρχίας λαμπτήρ.

Τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ νοητοῦ πάτερ ἔτυχες, φωτὸς καὶ κατηύγασας, τὰς διανοίας ἡμῶν, τὰς αἱρέσεις δέ, ὀρθοτόμοις ἀκτῖσι, τεφρώσας κατέφλεξας διὰ τοῦ πνεύματος.

Ὁ τόκος ἀπείρανδρος, ἐν σοὶ τελεῖται πανάμωμε, ἐκ σοῦ ὁ ὑπέρθεος λόγος προέρχεται, καὶ τηρήσας σε, παρθένον μετὰ τόκον, Θεός τε καὶ ἄνθρωπος, δρᾶται τέλειος.

Ἕτερος κανὼν τοῦ ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἄνοιξόν μου στόμα θαυματουργέ, καὶ κάθαρον χείλη, καὶ καρδίαν τὴν ρυπαράν, ὅπως ἐπαξίως ἀνυμνήσω, τῶν σῶν θαυμασίων τὸ πέλαγος.

www.tezaurliturgic.ro

Σῶσον Ἱεράρχα θαυματουργέ, καὶ δίδου μοι χεῖρα, βοηθείας πάτερ σοφέ, ὅπως ἐπιτύχω σωτηρίας, ἐκ τοῦ ἰάματα βρύοντος τάφου σου.

Ὁ σὸς τάφος βρύει, ὕδωρ ἀεί, ἰώμενος πάντας, νοσημάτων παντοδαπῶν· διὸ δυσωπῶ σε, ἴασέ με, τῆς ἀσθενείας, ἧς νῦν ἐκπιέζομαι.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχεις Παρθένε Χριστιανῶν, πάντων ἀσθενούντων, καταφύγιον καὶ λιμήν, τῶν σοὶ προστρεχόντων Θεοτόκε, κἀμοὶ γενοῦ βοηθὸς τῷ ἱκέτῃ σου.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν »φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας »ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Πρεσβείαις σου ἁγνὴ Θεὸν ὃν ἔτεκες, παράσχου εὐίλατον σοῖς ἱκέταις, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί σου τὴν κύησιν.

Ῥημάτων τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐπάκουσον, Παρθένε ἐκ βάθους μου τῆς καρδίας, ἃ προσφέρω σοι πανύμνητε, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων με διάσωσον.

Ὅλην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθένε ἐλπίς μου καὶ προστασία, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με Θεονύμφευτε.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀγκάλαις ὡς φέρουσα, Θεομῆτορ, ἐξ ἀγνοίας καὶ πωρώσεως, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νῦν καθικέτευε.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἀκηλίδωτον νοῦν, τῇ ἀναλάμψει τῶν σεπτῶν πράξεων, ἔχων ἐδείχθης ἔσοπτρον, Ἱεράρχα θείας λαμπρότητος.

Τῆς χάριτος ἀληθῶς, τῇ ἐπ᾽ ἐλπίδι τελεσθεὶς ὅσιε, ἱερουργὸς γέγονας, τοῦ εὐαγγελίου τῆς χάριτος.

Τῶν λόγων σου τὸ τερπνόν, ὑπὲρ κηρίου γλυκασμὸν φέρουσα, ἡ ἐκκλησία ἔνδοξε, ἐκπτύει πικρίαν αἱρέσεων.

Ὡς πύλην σε καὶ ναόν, τῆς θείας δόξης κοινωνὸν σέβοντες μῆτερ Θεοῦ πανάμωμε, πάντες τῶν κινδύνων λυτρούμεθα.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Προγινώσκων τὰ πάντα, ὁ ποιητὴς Κύριος, ἔθετό σε μάκαρ, ἐν ὕψει, καὶ καθηγίασε, τὴν ἐκ τοῦ τάφου τοῦ σοῦ, πηγὴν σοφὲ Ἱεράρχα, βρύουσαν ἰάματα, τοῖς προσπελάζουσι.

Ἰατρεῖον ὑπάρχει, τάφος ὁ σὸς ὅσιε καὶ ἀπὸ ποικίλων ἰᾶται νόσων τοὺς κάμνοντας, προσερχομένους αὐτῷ, καὶ ἀνυμνοῦντας ἀπαύστως, τὸν σὲ ἀναδείξαντα θεῖον ἀκέστορα.

Ἡ τοῦ πνεύματος χάρις, τῇ Ἱερᾷ δέδωκε, τῇ γεννησαμένῃ σε χώρᾳ πάτερ Γρηγόριε, δῶρον πολύτιμον, τὸν σὸν σεβάσμιον τάφον, ἀεννάως βρύοντα ὕδωρ σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Μεσιτεία ὑπάρχεις, χριστιανῶν ἄχραντε, καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις προστάτης καὶ καταφύγιον, τῶν προσφευγόν-

www.tezaurliturgic.ro

των σοι, Θεοκυῆτορ Παρθένε, Παναγία Δέσποινα θεοχαρίτωτε.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸν ἰαμάτων πλήρη σοφέ, καὶ πηγὴν σε θαυμάτων ἀνελλιπῆ, ἔδειξε Γρηγόριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος· οἱ γὰρ βαρείαις νόσοις, πικρῶς πιεζόμενοι, καὶ συμφοραῖς τοῦ βίου, δεινῶς ἐταζόμενοι, πάσης ἀθυμίας, ἀκεσόδυνον ὄντως, εὑρίσκουσι φάρμακον, τὴν θερμὴν σου ἀντίληψιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς πανάμωμος νύμφη τοῦ ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος μήτηρ τοῦ λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ ὑψίστου πανύμνητε, ἀνομιῶν με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ ἐν γνώσει γενόμενον, τοῖς δαίμοσι παίγνιον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι᾽ ἀρετῆς ἀπαρτίσασα φωτοδόχε ἀκήρατε, δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἀκήκοα Κύριε τὴν ἔνδοξόν σου οἰκονομίαν καὶ ἐδόξασα φιλάνθρωπε, »τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν.

Τῶν τραυμάτων μου Δέσποινα τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκός τε νοσημάτων, ἡ Θεὸν τεκοῦσα λύσιν παράσχου μοι.

Ῥιπιζόμενον πάθεσι καὶ λογισμοῖς καὶ βίου τρικυμίαις, ἐλπίδι Παρθένε, καὶ πίστει βεβαίωσον.

Ἐκ περιστάσεως ῥῦσαί με μῆτερ Θεοῦ, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, μόνη πανύμνητε.

Χειμαζόμενον κλύδωνι βιωτικῷ, ἐξάρπασον Παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα καθοδηγοῦσά με.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα ὁ Θεὸς τὴν ἀκοήν.

Τῇ σαγήνῃ τῆς ἀληθοῦς, ὁμολογίας ζωγρήσας πάτερ, ὡς ἰχθύας σὺ τῆς ποίμνης σου, ἱερὸν κατάστημα, Θεῷ θυσίαν προσήγαγες.

Σὺ διέκοψας κεφαλάς, ὡς ἐν ἐκστάσει αἱρετιζόντων, τὸ τῆς πίστεως κεφάλαιον, Χριστὸν ὁπλισάμενος· διὸ καὶ νίκης στέφος ἀνεπλέχθη σοι.

Ἱεράρχης καὶ λειτουργός, τῆς θείας ὤφθης οἰκονομίας, καὶ τῆς δόξης τῶν τοῦ πνεύματος, χαρισμάτων γέγονας, μυσταγωγὸς καὶ μύστης πανίερος.

Σὲ τεῖχος ἐν πειρασμοῖς καὶ θείαν σκέπην ἐν περιστάσει, Θεονύμφευτε κεκτήμεθα, καὶ λιμένα εὔδιον καὶ ἀσφαλὲς ψυχῶν ἱλαστήριον.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐπὶ σὲ τὴν ἐλπίδα μου, πᾶσαν ἀνατίθημι ἱερώτατε, τὴν ὑγείαν μοι νῦν δώρησαι· ἐκ Θεοῦ γὰρ ἔχεις τὰ χαρίσματα.

Νῦν προστρέχω τῷ τάφῳ σου πάτερ ἱεράρχα, θεράπων γνήσιε, τοῦ Χριστοῦ παμμάκαρ ὅσιε, δώρησαί μοι χάριν, ῥῶσιν σώματος.

Ἀδιστάκτως προσέρχομαι, μετὰ προθυμίας καὶ μετὰ πίστεως, τῷ σῷ τάφῳ παμμακάριστε, ὅπως ἐπιτύχω τῆς ἰάσεως.

www.tezaurliturgic.ro

Θεοτοκίον.

Υμνῳδίας πανάχραντε, τῶν σοὶ προστρεχόντων, δέχου καὶ σῶσον με, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, καὶ παντὸς κινδύνου τὸν ἱκέτην σου.

᾿Ωδὴ ε΄. ὁ Εἱρμός.

Ο τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν »προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐκτός »σου γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Οπλον ἀήττητον, κατὰ ποικίλων πειρασμῶν, ἔχοντες, τῶν δυσμενῶν πάσης ἐπηρείας, λυτρούμεθα σαφῶς, οἱ σὲ Θεοτόκον ἀεὶ ἐπιστάμενοι.

Νόμου τὸ πλήρωμα, ἡ ἀνωτέρα χερουβὶμ τέτοκας, τὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, υἱὸν μονογενῆ· ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων τῶν σῶν ἐκδυσώπησον.

Τὸν τοῦ παντὸς ποιητήν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἁγνὴ φέρουσα, τοῦτον ἡμῖν ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, εὐΐλατον δίδου, τοῖς νῦν ἐκ καρδίας πρὸς σὲ καταφεύγουσι.

Απὸ στενώσεως, καὶ κατωδύνου μου ψυχῆς δέησιν, τῶν οἰκτιρμῶν μόνῃ τῇ τεκούσῃ, τὸν αἴτιον Λόγον, προσφέρω ὁ τάλας, οἰκτείρασα σῶσόν με·

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ θεῖος ποταμός, ἐγνωρίσθης τῇ ποίμνῃ σου, τὴν ἄρουραν καταρδεύων, τῶν ψυχῶν Ἱεράρχα, τοῖς θείοις σου χαρίσμασιν.

Εξέλαμψας ἡμῖν, τῶν σῶν λόγων λαμπρότητα, σκεδάσας δὲ τὴν ὁμίχλην, τῶν ἀθέων δογμάτων, ἀστὴρ ὤφθης ἀνέσπερος.

Χεῖρας αἷς πρὸς Θεόν, ἱκεσίαις μοι ἔκτεινον, ἐν θλίψεσι βοηθείας, ἐκ δεινῶν δυσχερείας, Γρηγόριε θεράπον Χριστοῦ.

Σὲ ὅπλον ἀρραγές, κατ᾿ ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μιμητὴς τοῦ δεσπότου, γέγονας Γρηγόριε ἀειμακάριστε· καὶ γὰρ τούτου πάτερ τοῖς ἴχνεσιν ἠκολούθησας· ὅθεν ἠξίωσαι, τοῦ θεραπεύειν τὰς νόσους, καὶ διώκειν πνεύματα, τῇ τούτου χάριτι.

Ω τῶν σῶν ἀνεφίκτων, καὶ τῶν ἀμετρήτων σου κριμάτων Κύριε, ὅτι τοὺς γηΐνους, οὐρανίους εἰργάσω τοῖς θαύμασι, καὶ τῶν ἰαμάτων πλουσίαν χάριν ἐδωρήσω, τοῦ ἰᾶσθαι παντοῖα νοσήματα.

Υδωρ βρύει σὸς τάφος, καὶ οἱ ἀρυόμενοι ἀπολυτροῦνται πιστῶς, ἐκ παντοίων νόσων, καὶ δεινῶν ἀλγηδόνων καὶ θλίψεων, ὅθεν ἐτησίως, τὴν σεπτὴν ἐπιτελοῦσι, παμμακάριστε πάτερ πανήγυριν.

Θεοτοκίον.

Γηγενῶν προστασία, καὶ καταφυγή, καὶ βοήθεια πάναγνε, Θεοτόκε, μήτηρ τοῦ Θεοῦ χρηματίσασα πρέσβευε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, λύσιν σφαλμάτων μοι δοθῆναι, καὶ πταισμάτων ἀμέτρων συγχώρησιν.

᾿Ωδὴ ς΄. ῾Ο Εἱρμός.

Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαχνίας

www.tezaurliturgic.ro

»σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς »ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε, πλέων πολυφροντίδος βίου τὴν θάλασσαν, ἐπικαλοῦμαι Δέσποινα, κυβερνήτην ψυχῆς μου γενέσθαι σε.

Ἐνεδύθην στολὴν κακουχούμενος, μήτηρ ἀειπάρθενε, τῆς ἀφροσύνης μου, ἀλλ' ἡ Θεὸν κυήσασα, τῆς χαρᾶς τὸν χιτῶνα ἀντίδος μοι.

Ἱερᾶς πολιτείας ἐκπέπτωκα, ἀθυμῶν ὁ δείλαιος, ἀλλ' ἐπανάγαγε, εὐλογημένη δέσποινα, προσταγαῖς τοῦ υἱοῦ σου ῥυθμίζουσα.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον, ἡ τὸν συμπαθέστατον λόγον κυήσασα, τὸν τῷ ἰδίῳ αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Ἄλλος. Ἐβόησε προτυπῶν.

Τὴν ἄβυσσον τῶν γραπτῶν νοημάτων ἐξήντλησας, καὶ τὸν πλοῦτον, τῶν ἐνθέων δογμάτων ἐπλούτησας, καὶ ἐξήρανας, ποταμοὺς Ἱεράρχα αἱρέσεων.

Τῇ τραπέζῃ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ παριστάμενος, καὶ τῆς θείας εὐωχίας αὐτοῦ ἀξιούμενος, ἐκτενῶς μὴ παύσῃ, ἱλασμὸν ἐξαιτῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὴν μάχαιραν, τῷ τοῦ πνεύματος λόγῳ σπασάμενος, τῶν ἀθέων νοημάτων καθεῖλες τὰ ἔκφυλα, καὶ ἐρρίζωσας Θεοφόρε πιστῶν τὰ νοήματα.

Τῷ τόκῳ σου τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς ἀπηλλάγημεν· τὴν χαρὰν γάρ, ἐν γαστρί σου παρθένε συνέλαβες, καὶ Θεὸν τεκοῦσα τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν ἐθέωσας.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὁ πρόεδρος μὲν Ἄσσου, τῆς Ἱερᾶς δὲ τὸ καύχημα, ἐξέλαμψεν ἀληθῶς, ὥσπερ ὡς ἥλιος, καὶ πάντας ἐφαίδρυνε, ταῖς φαεινοτάταις, ἀστραπαῖς τῶν διδαγμάτων αὐτοῦ.

Ἐν Ἱερᾷ μὲν ὁ σὸς τάφος πηγάζει ἰάματα, τοῖς προσιοῦσιν αὐτῷ, ἀεὶ μετὰ πίστεως, παμμάκαρ Γρηγόριε, πνεῦμα δέ σου θεῖον ἐν οὐρανοῖς νῦν αὐλίζεται.

Ἐπιτελοῦσι πιστῶς, τὴν πάνσεπτόν σου πανήγυριν, παράσχου πάτερ σοφέ, ἡμῖν τῶν ἰάσεων, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, παρρησίαν ἔχων, πρὸς τὸν Κύριον δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος κιβωτός, τὸν νομοδότην ἐχώρησας, ὡς ἅγιος δὲ ναός, ἐδέξω τὸν ἅγιον, γενόμενον ἄνθρωπον ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων ἀειπάρθενε.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θεόθεν λαβὼν τὴν δύναμιν ὅσιε, τῇ σῇ προσευχῇ, τοὺς δαίμονας ἀπήλασας, καὶ νόσους τῶν ἀνθρώπων θεραπεύεις, ἀξιάγαστε Γρηγόριε, θαυματουργὸς δὲ ἐπωνόμασαι, τὴν κλῆσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

Ὁ Οἶκος.

Πόθεν ἀπάρξομαι τοὺς ἀγῶνας ἐξυφαίνειν ὁ τάλας, καθορῶν τὰ πολλὰ καὶ ὑπερθαύμαστα πράγματα· ἐὰν ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ ὁσίου ἐγχειρήσω, τὸ σύνολον οὐκ ἰσχύω· πάντα γὰρ νοῦν ὑπερβαίνει ὁ ἔνθεος βίος αὐτοῦ· ἐὰν ἀπὸ τῶν θαυμάτων, καὶ ἐν τούτῳ λοιπὸν αἰσχυνθήσομαι, ὑπὲρ τὴν ψάμμον ὑπάρχοντα· διὰ τοῦτο ἀκούει θαυματουργός, τὴν κλῆσιν ἐκ τῶν ἔργων κομισάμενος.

www.tezaurliturgic.ro

Μηνολόγιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἄσσου τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Γρηγόριος θαυματουργῶν καὶ πάλαι.
Θεῷ παραστάς, θαυματουργεῖ νῦν πλέον.
Δεκάτῃ Ἰουλίου, μέγας θάνε θαυματουργός.

Γόνος εὐσεβῶν γεννητόρων ὁ Γρηγόριος, πατρίδα εἶχε τὸ χωρίον Ἀκόρνη, ὅπου σήμερον ἡ θέσις «Κουρκούτα» τῆς ἀγροτικῆς περιφερείας Γέρας. Ταύτην καταλιπὼν τὸ δέκατον καὶ τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας ἄγων ὁ Γρηγόριος ἐπὶ τὴν βασιλεύουσαν τότε πόλιν ἔρχεται καὶ τῷ σεβασμίῳ πνευματικῷ πατρὶ Ἀγάθωνι ὡς διδασκάλῳ καὶ καθοδηγητῇ εἰς τὰ περὶ τὴν πίστιν καὶ ἀρετὴν προσομιλεῖ, μεθ' οὗ καὶ τὴν ἀσκητικὴν βιωτὴν πάνυ εὐσεβῶς διήνυεν. Εἶτα εἰς Ἱεροσόλυμα παραγίνεται μετὰ παρέλευσιν δὲ ἐτῶν εἰς τὴν τοῦ Ἀγάθωνος μονὴν ἐπιστρέφει, μετ' οὐ πολὺ δὲ Ἐπίσκοπος ἀναδεικνύεται τῆς ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Ἄσσου. Ταύτην ποιμάνας θεοφιλῶς καὶ θεαρέστως τὴν πρᾶξιν ἤγαγεν εἰς θεωρίας ἐπίβασιν Πλὴν τὴν φιλέρημον πολιτείαν ἐπιποθῶν ἔρχεται εἰς τὰς πλησίον τῆς Νήσου Λέσβου νησίδας «Τοκμάκια» καλουμένας, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὴν περὶ τὴν «Ἀκόρνην» Πάτριον γῆν εἰς θέσιν «Λευκοπέδι» καλουμένην, ἔνθα ἀνεγείρει ναὸν τῆς Θεομήτορος καὶ περὶ αὐτὸν κελλία, ἔνθα πολλοὶ προσήρχοντο τῇ εὐλαβείᾳ καὶ ἁγιότητι τοῦ ἀνδρὸς ἑλκυόμενοι. Ἐκεῖ πλήρης ἡμερῶν ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ὁ μακάριος, τῆς τελευτῆς αὐτοῦ μηνυθείσης αὐτῷ ὑπὸ Ἀγγέλου, ὃς καὶ τὸν τόπον τῆς ταφῆς αὐτοῦ κατέδειξεν εἰπὼν ὅτι «ὁ σὸς τάφος ὡς πηγὴ ὕδατος γενήσεται». Ταφεὶς δὲ σεμνοπρεπῶς ὁ Ἅγιος, μετὰ τρίτην ἡμέραν τὸν τάφον αὐτοῦ κατέστησεν ὄντως πηγὴν κατὰ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου. Τόσον γὰρ ὕδωρ ἀνέβλυσεν ὥστε τὸ τίμιον αὐτοῦ Λείψανον ἔπλεεν ἐπὶ τοῦ ὕδατος, συνέρρεε δὲ τὸ πλῆθος μεθ' οὗ καὶ ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου θρηνοῦσα καὶ κλαίουσα. Ἐκ τοῦ τόπου τούτου ἀνακομισθὲν τὸ ἅγιον Λείψανον ἐτάφη ἐκεῖ πλησίον ἔνθα καὶ ἀνευρέθη ἐπ' ἐσχάτων.

Τοῦ δὲ θησαυροῦ τῶν ἱερῶν Λειψάνων κεκρυμμένου ὑπὸ γῆν ἔτεσιν ἑπτακοσίοις καὶ πεντήκοντα, ὁ τῆς ἱστορίας τῆς κατὰ Λέσβον Ἐκκλησίας ἀκάματος μελετητὴς καὶ τῶν θρησκευτικῶν αὐτῆς μνημείων ἐρευνητὴς τῆς τε λεσβιακῆς ἁγιολογίας κατ' ἐξοχὴν ἐπιστήμων γενόμενος, ἔτει χιλιοστῷ ἐννεακοσιοστῷ τριακοστῷ καὶ πέμπτῳ, τότε μὲν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὡς Ἱεροκήρυξ διακονῶν νῦν δὲ ἀγλαῶς ποιμαίνων τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Μυτιλήνης Μητροπολίτης Ἰάκωβος Κλεόμβροτος, ὁ ἀπὸ Σισανίου καὶ Σιατίστης, θείῳ ζήλῳ κινούμενος καὶ ἀνασκαφὰς πρὸς τοῦτο ποιησάμενος, εὗρε τὰ ἐρείπια τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς, τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ τίμια Λείψανα αὐτοῦ, ἃ καὶ χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ, πομπῇ μεγαλειώδει, συμμετοχῇ κλήρου καὶ λαοῦ παντὸς προεξάρχοντος τοῦ τότε πανευκλεοῦς Μητροπολίτου Μυτιλήνης Ἰακώβου τοῦ ἀπὸ Δυρραχίου, μηνὸς Νοεμβρίου δεκάτῃ καὶ ἑβδόμῃ ἀνεκομίσθησαν καὶ ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν Σκοπέλῳ Γέρας κατετέθησαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ δεηρᾷ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου παῖδες »κατεφρόνησαν ἀθεωτάτου προστάγμα»τος, μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δρο»σιζόμενοι ἔψαλλον, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θε»ὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Σταυρῷ προσπαγείς, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς Θεογεννήτρια, Ἀδὰμ διέρρηξε τὸ χειρόγραφον· ὃν νῦν παρθένε δυσώπησον, πάσης πονηρίας ρυσθῆναι τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἐλπὶς ἀγαθή, προστασία φοβερὰ ὑπάρχεις Δέσποινα, καὶ νῦν δεόμεθά σου δωρήσασθαι, τῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι, καὶ τῷ υἱῷ σου κραυγάζουσιν, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Σκοτίᾳ δεινῇ, τῇ τοῦ βίου συσχεθεὶς τὸν συλλυπούμενον, καὶ συναλγοῦντα οὐ κατέλαβον· τῇ σῇ παρθένε λαμπρότητι, λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν πταισμάτων, καὶ καταύγασον ψάλλοντα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὡραίαν στολήν, σωτηρίων ἐντολῶν διὰ βαπτίσματος, ἀμφιασάμενος ἀπημαύρωσα, δι' ἀμελείας ὁ δείλαιος· νῦν δέ σοι προστρέχω Παρθένε, τὸν χιτῶνα αἰτούμενος, τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ πάλιν ἐνδύσασθαι.

www.tezaurliturgic.ro

Ζωῆς ἐκπεσών, ἀκηράτου μὲν τὸ πρὶν ὁ Ἀδὰμ σέσωσται, διὰ τοῦ τόκου σου, νῦν δὲ Πάναγνε, τὸν ἀρρωστίᾳ κρατούμενον, σῶσον ἐπιρρώσασα κόρη, καὶ ἀξίωσον ψάλλειν σοι, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ἄλλος. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὡς τῆς σοφίας ἐραστής, ἔρωτι ἀσχέτῳ συνήφθης, τῇ ἀγαπήσει τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχα, διὸ καὶ ἐκραύγαζες, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ τῆς πίστεως στερρᾷ, ἔστησας τοὺς πόδας σου πέτρᾳ, καὶ τρικυμίαις πειρασμῶν, ἀκατάσειστος ὤφθης καὶ ἔψαλλες, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ποίμνης κατάρχων λογικῆς, ἔθρεψας αὐτὴν ἐν τῇ χλόῃ τῶν ἀθανάτων διδαχῶν, καὶ πιστῶς σὺν αὐτῇ ἀνεκραύγαζες, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἐλπὶς καὶ σκέπη καὶ λιμὴν καὶ ἀκαταμάχητον τεῖχος, καὶ προστασία ἀσφαλής, τοῖς κραυγάζουσιν ὤφθης πανάμωμε, ὑπερύμνητε Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἴθυνον μάκαρ ταῖς εὐχαῖς σου, καὶ ὁδήγησον πρὸς τρίβους σωτηρίας, καὶ πρὸς θείαν ζωήν, προσάγαγε Θεόφρον, ὅπως ἡμεῖς σωζόμενοι, εὐχαρίστως σε ὑμνῶμεν.

Βρύοντος ὕδωρ τοῦ σοῦ τάφου, ἐξ οὗ οἱ πιστοί, ἀντλούμενοι ἰῶνται, καὶ ἐκ νόσων δεινῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀσινεῖς διατηροῦνται.

Ὅλως Θεῷ καθιερώθης, παμμακάριστε Θεόφρον Ἱεράρχα· πόθῳ γὰρ αὐτοῦ τὰς ἀρετὰς ἁπάσας, ἐπιμελῶς κατωρθωκώς, μετ᾽ ἀγγέλων συγχορεύεις.

Θεοτοκίον.

Νῦν σοι προστρέχω Θεοτόκε, παναμώμητε, πανύμνητε Παρθένε, καὶ γενοῦ βοηθός, ἵνα ῥυσθῶ κινδύνων καὶ συμφορῶν καὶ θλίψεων, καὶ παντοίας ἄλλης βλάβης.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, »καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα »Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ »ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σύ με Παρθένε, θεράπευσον τῷ τῆς ἀπαθείας φωτὶ περιβαλοῦσα.

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ κρηπῖδα καὶ φρουρὰν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι σε πάντες διασωζόμεθα νῦν, ὑμνοῦντες τὸν τόκον σου πάναγνε, καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγήν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν λόγον τοῦ ἀθανάτου πατρός, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀεννάως, τοῖς πιστοῖς ἁγνὴ πηγάζεις, οὗ τὴν ἄ-

www.tezaurliturgic.ro

φθονον χάριν ἀπαρρυόμενοι σοῦ, ὑμνοῦμεν τὸν τόκον πανάχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Τῷ ἐλαίῳ χρισθεὶς τῷ τοῦ πνεύματος, ἱεράρχης Θεοῦ ἀναδέδειξαι, ὡς Ἀαρὼν Γρηγόριε, καὶ ἐδίδασκες κράζειν, πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀπροσίτῳ φωτὶ ἀστραπτόμενος, τὴν τῆς πλάνης ἀχλὺν ἀπεμείωσας, κἀμοῦ τὸν ζόφον σκέδασον, τῶν παθῶν Ἱεράρχα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, ἵνα χαίρων δοξάζω τὴν μνήμην σου.

Τὴν ἱεράν σου στολὴν τῷ τοῦ λόγου τερπνῷ, Θεοφάντορ πιστῶς κατεκόσμησας, καὶ δι᾽ ἀμφοῖν ἐξέλαμψας, ἐκδιδάσκων κραυγάζειν, πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡς ἐκ ζάλης παθῶν κυματούμενοι, τῷ λιμένι τῷ σῷ καταφεύγομεν, Θεοκυῆτορ ἄνασσα, καὶ βοῶμεν ἀπαύστως πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὥσπερ ἀστέρα λάμποντα ἐν Ἐφέσῳ μακάριε, σὲ ὁ προεδρεύων ἐν αὐτῇ θεώμενος, τοῖς ἔργοις κοσμούμενον, καὶ ἀρεταῖς ἀνέδειξε, θεῖον Ἱεράρχην τῆς Ἄσσου Θεοφόρε, Θεῷ ἀναβοῶντα, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τὸ ὄρος ὅσιε, τὸ τοῦ πρίαντος ἔδραμες, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων προσβολὰς μακάριε, ἀπράκτους ἐτέλεσας, καὶ παντελῶς ἐξέβαλες, τούτους ἐκ τοῦ τόπου, οὗ κατῴκησας πάτερ βοῶν ἀδιαλείπτως, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χώραν τὴν σὴν κατέλιπες, ἱεράρχα Γρηγόριε, πρὸς Θεόν δὲ ὅλως σεαυτὸν προσήλωσας· ποθῶν δὲ θεάσασθαι, Χριστοῦ τὸν τάφον, ἔπλευσας, ὃν καὶ προσεκύνησας, εὐσεβῶς ἐπανῆλθες κραυγάζων τὸν Σωτῆρα, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ξενοπρεπῶς Πανάμωμε, τὴν ἁγίαν εἰκόνα σου, σέβοντες τιμῶμεν, Θεοτόκε δέσποινα, καὶ πόθῳ προστρέχομεν, καὶ προσκυνοῦμεν ἅπαντες, σὺν τῷ Θεηγόρῳ καὶ σεπτῷ Γρηγορίῳ, καὶ πίστει μελῳδοῦμεν, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν »Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δει»νῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως »σαρκωθέντα δι᾽ ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμο»φρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Θεομακάριστε κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν, προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί, σῶσόν με μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀϊδίου πλησθῆναι καθικέτευσον ἁγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε ὕμνοις μεγαλύνοντα.

Ἐπιφανεῖσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον, φωτός σου ταῖς ἀΰλοις ἀστραπαῖς, αὔγασον πύλη τοῦ θείου φωτός, καὶ τρυφῆς αἰωνίου, πλησθῆναι καταξίωσον ἁγνή, τὸν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε ὕμνοις μεγαλύνοντα.

www.tezaurliturgic.ro

Νενοσηκότας ὁρῶσα, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, καὶ βεβλημένους πάθεσι δεινοῖς, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, Δέσποινα, θεραπεύσασα λῦσον, τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, ἵνα πάντες σε ὕμνοις ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐν τῇ γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ γαστρὸς πρὸ αἰώνων, πατήρ, ὅνπερ ἐγέννησεν υἱόν, τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος, καὶ πηγὴν χαρισμάτων, σὲ Θεομῆτορ, ἔδειξεν ἡμῖν, τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν.

Ἄλλος. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι.

Ἡ εὔσημός σου γλῶσσα, ὥσπερ σάλπιγξ εὔηχος, φωνοῦσα τὸ τοῦ λόγου μυστικόν, διεγείρει τοὺς πιστούς, καὶ καθοπλίζει θεουργῶς, πρὸς ἀοράτους ἐχθρούς.

Τὸ ἔνδυμα τὸ θεῖον, στολισάμενος μυστικῶς, εἰσῆλθες εἰς τὴν ἄνω νυμφικῶς εὐωχίαν καὶ χαράν, καὶ ἀνεκλίθης σὺν Χριστῷ πάτερ Γρηγόριε.

Ἀγάλλεται συμφώνως καὶ σκιρτᾷ πατέρων χορός, εὐφραίνεται ὁμήγυρις πιστῶν, καὶ χορεύει μυστικῶς, ἡ ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν τιμῶσάν σε πόλιν, ἡ τεκοῦσα τὸν τοῦ Θεοῦ ἀμνόν, καὶ ἀρχιποίμενα Χριστόν, ἐκ κινδύνων καὶ φθορᾶς καὶ ἁμαρτίας παθῶν, λύτρωσαι Δέσποινα.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τοῦτο ὁ Οὐρανός.

Ἀνῆλθες ἐν τῷ ὄρει πάτερ σοφέ, τῶν δαιμόνων διώξας τὰς φάλαγγας, καὶ τὸν ναόν, ἤγειρας ἐκ βάθρων μετὰ σπουδῆς, καὶ τὰς εὐχὰς ἀνέπεμπες νύκτωρ μεθ' ἡμέραν τε πρὸς Θεόν· αὐτὸς γάρ σοι δωρεῖται, τὰς θείας ἀντιδόσεις, καὶ βρύει ὕδωρ ἐκ τοῦ τάφου σου.

Βρύει ὁ σὸς τάφος διὰ παντὸς καὶ προχέει ἀείρρυτα νάματα, ἐπιτελῶν θαύματα ἐξαίσια ἐπὶ γῆς· ὅθεν αὐτῷ προστρέχομεν, πόθῳ ἐκτελοῦντες σου τὴν σεπτὴν πανήγυριν παμμάκαρ, καὶ Κύριον ὑμνοῦμεν, τὸν σὲ μεγάλως θαυμαστώσαντα.

Ὁ πάντων κυβερνήτης καὶ κηδεμών, ἐξελέξατό σε μακάριε, καὶ ἰατρὸν δέδωκε τοῖς πᾶσι καὶ βοηθόν ὅθεν οἱ προσερχόμενοι, πίστει ἀδιστάκτῳ τάφῳ τῷ σῷ, ἰῶνται θαυμασίως, παντοίων ἀλγηδόνων, καὶ πάσης βλάβης καὶ κακώσεως.

Ὡράθης, ὦ Παρθένε μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν λόγον, ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ ὃν ὁ πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλάριον.

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὸν τῆς Ἄσσου πανσέβαστον Ἱεράρχην, τὸν περιβόητον ἐν θαύμασι γεγονότα, θείαις μελῳδίαις εὐφημήσωμεν, Γρηγόριον φιλέορτοι· ὅπως ταῖς τούτου πρεσβείαις, λάβωμεν λύσιν πταισμάτων.

Θεοτοκίον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ πρὸ Θεὸν σε ἔχομεν προστασίαν, ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις βοήθειαν ἐξ ἁγίου.

www.tezaurliturgic.ro

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἡλίου φαιδρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνήμη σου, ἐν Ἄσσῳ ἐξανέτειλε, τὴν κτίσιν φωτίζουσα, θείαις φρυκτωρίαις, Γρηγόριε μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλύν, καὶ τῶν δαιμόνων σκότος διώκουσα διό σε μακαρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν, τὸν σωτῆρα δοξάζοντες.

Βέλη τῷ τῶν λόγων σου, παρανομούντων συστήματα· παμμακάριστε ἔτρωσας· φωνὴν ὅθεν ἔδωκαν, οὐρανῶν νεφέλαι, χοροὶ ἀσωμάτων, συνεπεκρότησαν χαρᾷ, τῶν σῶν ἀγώνων τὴν καρτερότητα· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ ἐπαξίως γεραίρομεν, καὶ συμφώνως δοξάζομεν, τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν.

Σοφῶς ἀντικτώμενος, τῶν ἐπὶ γῆς τὰ οὐράνια, ῥεόντων τὰ ἄρρευστα φθαρτῶν τε τὴν ἄφθαρτον, ἀντηλλάξω δόξαν, ἐξορίαις χαίρων, καὶ πολυτρόποις πειρασμοῖς, τοῦ Θεοῦ μάκαρ σὲ ἐνισχύοντος· διὸ καὶ δυσωποῦμέν σε, ἱερομύστα Γρηγόριε, ὑπὲρ πάντων ἱκέτευε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Δῶρον ἀξιέραστον, τῇ Ἱερᾷ σε παρέσχετο, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, αὐτὸν ἀγαπήσαντα, ἐκ ψυχῆς παμμάκαρ· ὅθεν δυσωπεῖ σε, ὑπὲρ αὐτῆς ἐκλιπαρῶν, μὴ διαλείπῃς, ἀεὶ τὸν Κύριον, παντοίων ἐκλυτρώσασθαι, πειρατηρίων καὶ θλίψεων, Ἱεράρχα Γρηγόριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Δι᾿ ἐγκρατείας τὸν νοῦν καθαρθείς, καταγώγιον ἐγένου, τοῦ πνεύματος τοῦ παναγίου, ἐξ οὗ καὶ χάριν εἴληφας, ἀπελαύνειν δαίμονας, καὶ νόσους παντοίας τῶν ἀνθρώπων θεραπεύειν· διὸ παμμάκαρ Γρηγόριε. πρόεδρε Ἄσσου καὶ τῆς Λέσβου τὸ καύχημα, μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ τῶν φιλοχρίστων ἀνάκτων, καὶ πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλάνθρωπον λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν κανόνων τοῦ ἁγίου ἡ γ΄ καὶ ς΄ ᾠδή. Ὁ Ἀπόστολος:

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπείκετε, αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες, ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες, ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν, πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν· ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβά-

www.tezaurliturgic.ro

των τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος β΄.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ, ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει, ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ᾽ αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ· μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε· μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε· μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρόν, ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε, ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν, πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Μεγαλυνάρια εἰς τὸν θαυματουργὸν Γρηγόριον.

Χαίροις νήσου Λέσβου θεῖος βλαστός καί Μικράς Ἀσίας ὁ πολύτιμος θησαυρός χαίροις Κορινθίας ὁ νέος μυστολέκτης Γρηγόριε παμμάκαρ, Ἄσσου τό καύχημα.

Ἕτερον.

Ὁ τῆς Μυτιλήνης μέγας φρουρός, καὶ τῆς τῶν Ἀσσέων, ἐν ἑῴᾳ σοφὸς ποιμήν, Γρηγόριε μάκαρ, τῆς Ἱερᾶς τὸ θρέμμα, μὴ παύσῃ ἱκετεύων ὑπὲρ τῶν δούλων σου.